

Sygn. akt. VI C 481/14 upr.

UZASADNIENIE

Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wytoczyła powództwo przeciwko A. D. o zapłatę kwoty 749,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 marca 2014 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, iż A. D. zawarł z (...) (poprzednio (...) Bank S.A.) w dniu 23 grudnia 2010 roku umowę bankową nr (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się jednocześnie do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie.

Powód podniósł, iż pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Z uwagi na niedotrzymanie przez stronę pozwaną warunków określonych w umowie, wierzyciel pierwotny wezwał A. D. do zapłaty kwoty pieniężnej. Jednocześnie w treści wezwania wierzyciel pierwotny poinformował pozwanego, że w przypadku niewypełnienia obowiązków określonych w treści wezwania wierzytelność zostanie przelana na Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty. A. D. pomimo upływu wyznaczonego terminu nie dokonał zapłaty, wobec czego w dniu 27 września 2013 roku (...) (poprzednio (...) Bank S.A.) zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na niego całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

Zadłużenie pozwanego, stanowiące wartość przedmiotu sporu wynosi 749,29 zł, w tym należność główna w wysokości 478,49 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 270,80 zł na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego, naliczane zgodnie z postanowieniami umowy odpowiednio od niezapłaconej kwoty należności głównej, wynikającej ze wskazanej umowy oraz odsetki ustawowe naliczane przez stronę powodową.

Na dowód istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na pozwanym powód przedłożył wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 21 marca 2014 roku podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzony pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym. Osnowa wyciągu dokładnie precyzuje źródło i rodzaj przysługującej powodowi wierzytelności wraz z potwierdzeniem faktu dokonanej cesji.

Powód wezwał pozwanego do zapłaty, jednakże do chwili obecnej zadłużenie nie zostało uregulowane. W tym stanie rzeczy powództwo jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Sąd Rejonowy (...) w L. postanowieniem z dnia 24 kwietnia 2014 roku wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Szczytnie jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany A. D. nie stawiał się na rozprawie i nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 września 2013 r. zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) Bankiem (...) S.A. (zbywcą) a Prokura Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W. (nabywcą), na mocy której zbywca przeniósł na nabywcę przysługujące mu wierzytelności wymienione w Załączniku nr 5 do umowy, za cenę i na warunkach określonych w Umowie, a nabywca nabył te wierzytelności za cenę i na warunkach określonych w Umowie.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 27 września 2013 r. k. 18-21)

Pismem z dnia 25 marca 2014 roku powód wezwał A. D. do zapłaty kwoty 749,29 zł. Jednocześnie powód poinformował pozwanego, iż zadłużenie wynika z umowy nr (...) zawartej z (...) Bankiem S.A., a wierzytelność została przelana na powoda na podstawie umowy cesji z dnia 27 września 2013 roku przez (...) Bank (...) S.A.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 25.03.2014r. k. 17)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił iż przysługuje mu roszczenie względem pozwanego A. D. w wysokości dochodzonej pozwem. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinien wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość. Powód powołał się na źródło zobowiązania w postaci umowy bankowej zawartej przez A. D. z (...) Bankiem S.A., jednakże nie przedłożył tej umowy Sądowi. Co więcej z twierdzeń powoda wynika, że pozwany zawarł umowę bankową nr (...), a drugą stroną tej umowy był (...) Bank S.A., a nie (...) S.A., który przelał na powoda przysługujące mu wierzytelności. Zadaniem strony powodowej było wykazanie ewentualnego następstwa prawnego między (...) S.A. a (...) S.A. .

Powód nie udowodnił także, że skutecznie nabył wierzytelność przysługującą (...) S.A. wobec pozwanego. W przedłożonej przez powoda umowie przelewu cesji nie została wskazana wierzytelność wobec pozwanego. Powód nie przedłożył wskazanego w umowie z dnia 27 września 2013 roku (jako jej załącznik nr 5) wykazu wierzytelności, Sąd zatem nie mógł zweryfikować, czy istotnie wierzytelność przysługująca (...) S.A. została nabyta przez stronę powodową.

Podkreślić należy, iż dowodu na okoliczność wysokości zobowiązania pozwanego względem powoda nie może stanowić przedłożony przez powoda dokument zatytułowany „wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej” wystawiony dnia 21 marca 2014 roku. W wyroku z dnia 11.07.2011 r., o sygn. P 1/10, Trybunał Konstytucyjny uznał, że art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004 r. o funduszach inwestycyjnych w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 76 Konstytucji RP. Zatem powód przedłożył jedynie własne oświadczenie zawarte w wystawionym przez siebie dokumencie, który stanowi jedynie dowód złożenia oświadczenia wskazanej treści – (art. 245 kpc), a nie dowód prawdziwości wskazanych w treści dokumentu okoliczności faktycznych.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431).

Od tego obowiązku nie zwalnia powoda treść przepisu art. 339 k.p.c., zgodnie z którym, jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych

doręczonych pozwanemu przed rozprawą. Z treści tego przepisu wynika bowiem również, iż twierdzeń powoda nie przyjmuje się za prawdziwe, jeśli budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Mając na uwadze nie udowodnienie legitymacji czynnej po stronie powoda oraz wysokości dochodzonego roszczenia, Sąd oddalił powództwo w całości.

ZARZĄDZENIE

- odnotować;
- odpis uzasadnienia wraz z odpisem wyroku doręczyć pełn. powoda;
- za 14 dni lub z apelacją.

Pisz, dnia 12.09.2014r.